ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ.— 23

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ... 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ.. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὀρφανοτροφεῖον τῶν θηλέων Ἐκκλησιαστικὰ χρονικὰ —Συμπνοίας ἔργα Λαμπραὶ πράξεις— Ροβέρτος Σάλγερος Ἰησουίτης — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

Καθηγιάζετο τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, 4 ἀρξαμένου, διὰ τῶν εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ τὴν ἱερὰν τελετήν, τὸ εὐλογίᾳ τοῦ ἐν οὐρανοῖς πατρὸς τῶν ὀρφανῶν ἐν τῇ νησίδι Πρώτῃ ὀρθόδοξον Ὀρφανοτροφεῖον τῶν θηλέων, τιμῶν τὸν ἐν νῷ συλλαβόντα τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως τοῦ εὐαγγελικοῦ τούτου καθιδρύματος, συνιστῶν εἰς τὸν ἔπαινον τῶν τε συγχρόνων καὶ τῶν ἐπιγενομένων τόν τε ἀδρᾷ δαπάνῃ τὴν σύστασιν αὐτοῦ ἐμπεδώσαντα καὶ περὶ συντηρήσεως ἀρκετὸν κεφάλαιον χορηγήσαντα καὶ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ γενναῖον κληροδότημα καταλιπόντα. Οἱ σύγχρονοι καὶ οἱ μεταγενέστεροι, οἱ τιμῇ δικαίᾳ περιβάλλοντες τὴν μνήμην τοῦ τε ἀοιδίμου ὀρφανοτρόφου τῆς Μ. Ἐκκλησίας Συμεὼν τοῦ Σινιόσογλου, καὶ τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου τῶν ἐν τῷ γένει κοινωφελῶν ἱδρυμάτων Ἀνδρέου τοῦ Συγγροῦ, γινώσκουσι καὶ ἀνομολογοῦσι τὸν μετατρέψαντα τὴν ἐν τῇ Πρώτῃ μονὴν εἰς Ὀρφανοτροφεῖον θηλέων, τὸν εἰς τὸν ἀγαθὸν αὐτοῦ σκοπὸν ἐγκαίρως εὑρόντα σύνδρομον τὸν ὀρφανοτρόφον. Οἱ σύγχρονοι, τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως ὀρφανοτροφείου θηλέων ἀναγνωρίζοντες, ἤρξαντο δεικνύοντες ἤδη προθυμίαν φιλάνθρωπον εἰς ὑλικὴν ὑποστήριξιν καὶ βοήθειαν. Καὶ χρηματικὰ ποσὰ προσηνέχθησαν ὑπὸ ὁμογενῶν καὶ μὴ τοιούτων πρὸς εὐόδωσιν ἱεροῦ σκοποῦ. Οἱ μεταγενέστεροι οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὅτι θέλουσι μιμηθῇ τοὺς πρὸ αὐτῶν, βλέποντες τὸ φιλάνθρωπον ἔργον ὡς ἡμέραι, σὺν ἀρωγῷ τῷ Θεῷ, προαγόμενον. Καὶ ὡς διετήρησαν αἱ πρὸ ἡμῶν γενεαὶ ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας ὀρφανῶν ἄσυλα καὶ μετανοίας οἴκους, γηροκομεῖά τε καὶ βρεφοτροφεῖα, νοσοκομεῖα καὶ ἐνδιαιτήματα τῶν τῇ ἱερᾷ νόσῳ δοκιμαζομένων, οὕτως αἱ γενεαὶ αἱ μεθ' ἡμᾶς καθῆκον θεωρήσουσι τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν προαγωγὴν τοῦ τῇ 4 ἰουνίου 1906 ἐγκαινισθέντος Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων Σινιόσογλου.

*

Τὴν θείαν εὐλογίαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἐπεκαλέσατο

ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, πρῶτον μὲν τελέσας τὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς ἐν Πρώτῃ βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως σὺν τοῖς σεβασμ. συνοδικοῖς μητροπολίταις Τραπεζοῦντος, Μεθύμνης καὶ Σισανίου, ἀναγνοὺς εἶτα τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίτου ἱδρυτοῦ Συμεὼν ὀρφανοτρόφου, κατόπι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου λειτουργίας ἁγιασμόν, παρόντων καὶ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Ἰωαννίνων, Πισιδίας, Γρεβενῶν, τοῦ πανιερ ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως, τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Σταυροπόλεως καὶ σχολάρχου τῆς Θεολογ. Σχολῆς, καὶ πολλῶν ἐπιλέκτων, ὧν προεξῆρχον οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων μελῶν τῆς οἰκογενείας Σινιόσογλου. Τὸν ὀφειλόμενον τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης φόρον εἰς τὴν μνήμην τοῦ Συμεὼν Σινιόσογλου ἀπένειμε δημοσίᾳ ὁ τελεταρχῶν παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἀνομολογήσας ἐκ καθήκοντος καὶ τὴν ὀφειλομένην τῷ φιλολάῳ ἄνακτι εὐγνωμοσύνην, εὐμενῶς εὐνοοῦντι τοὺς ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν ἐργαζομένους καὶ εὐδοκήσαντι νὰ ἐκδώσῃ τὴν ὑψηλὴν ἄδειαν πρὸς ἔναρξιν τῆς φιλανθρώπου λειτουργίας τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων.

*

Τὰ ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς τῆς οἰκογενείας Σινιόσογλου ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ψηφισθέντα διαιωνίζουσι τὰ ἑξῆς δύο γράμματα, ὧν τὸ πρῶτόν ἐστι πιττάκιον πρὸς τὸν πρωτότοκον υἱὸν τοῦ ἱδρυτοῦ κ. Ἀλέξ. Σινιόσογλουν. τὸ δὲ δεύτερόν ἐστι τὸ πρακτικὸν τῆς κοινῆς συνεδρίας· ἃ καὶ συνεκδίδομεν ἐν τῷ μετὰ χεῖρας τεύχει·

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέῳ Θεοῦ κτλ.

Ἀριθ. πρωτοκ. 3059.

Εὐγενέστατε κ. Ἀλ. Σ. Σινιόσογλου, ἡμέτερε κατὰ Πνεῦμα υἱὲ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε, τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς εὐγένειαν ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι εὐλογοῦμεν πατρικῶς. Ὁ ἐν ἀγαθοεργίαις διακριθεὶς ἀείμνηστος πατὴρ ὑμῶν μεγίστην τοῦ Γένους ἐθεράπευσεν ἀνάγκην διὰ τῆς ἐν τῇ σεπτῇ ἀρχαίᾳ μονῇ τῇ ἐν τῇ νήσῳ Πρώτῃ ἱδρύσεως Ὀρφανοτροφείου θηλέων καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ προσφορᾶς γενναίου χρηματικοῦ κεφαλαίου, οὗ αἱ πρόσοδοι, μετὰ τῶν λοιπῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων πόρων τῶν τε ὑπαρχόντων καὶ τῶν μελλόντων, σὺν Θεῷ, ἵνα προστεθῶσιν ἐκ τῆς συνδρομῆς τοῦ καθ' ἡμᾶς κοινοῦ, ἀσφαλῶς, ὡς πεποίθαμεν, παγιώσουσι τὴν εὐπρεπῆ συντήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ κοινωφελοῦς τούτου ἱδρύματος, δι' οὗ συμπληροῦται ἡ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ὀρφανῶν ἑκατέρου τοῦ φύλου ὀφειλομένη ἐθνικὴ πρόνοια, ἥτις, περισώζουσα πληθὺν ἀτυχῶν παίδων ἐκ τοῦ ἐπαπειλοῦντος κινδύνου ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς ἀπωλείας, ἀποδίδωσι τούτους ὑγιεῖς κατ' ἄμφω καὶ ἐπαρκῶς κατηρτισμένους πρὸς ἔντιμον ἐργασίαν, ἐπιτελοῦσα οὕτως ἔργον σωτηριῶδες καὶ τὰ μάλιστα τῇ κοινωνίᾳ λυσιτελές.

Ἀλλὰ καὶ ὁ λοιπὸς οἶκος Σ. Σινιόσογλου, ὑμεῖς τε οἱ ἄξιοι τῶν φιλογενῶν τοῦ πατρὸς αἰσθημάτων κληρονόμοι καὶ ἡ εὐγενεστάτη ὑμῶν μήτηρ τὴν κοινὴν ἐφειλκύσατε εὐγνωμοσύνην ἐν τῇ πιστῇ ἐκτελέσει τῶν πατρικῶν βουλῶν, ἐν αἷς καὶ ἡ ἄρτι ὑφ' ὑμῶν ἀγγελθεῖσα ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως δύο κατ' ἔτος ἐκ τῶν ἀποφοιτώντων ὀρφανῶν κορασίων γενναιόφρων δωρεά, ἡ σκοπιμωτέραν ἔτι ἀναδεικνύουσα τὴν κοινωνικὴν τοῦ ἱδρύματος λυσιτέλειαν. Εὐλόγως ἄρα τὰ ἁρμόδια περὶ ἡμᾶς δύο Σώματα ἐν κοινῇ αὐτῶν συνεδρίᾳ θερμὰς ὁμοφώνως ἐψηφίσαντο εὐχαριστίας παρὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους τῷ φιλανθρώπῳ καὶ φιλογενεῖ ὑμῶν οἴκῳ, τῷ οὐ μόνον τὰς πατρικὰς προθέσεις ἐκθύμως καὶ ἀνελλιπῶς ἐκπληρώσαντι, ἀλλὰ καὶ νέας ὑπὲρ τοῦ ἱδρύματος δαπάνας προσφέροντι καὶ μετὰ πάσης περιβάλλοντι τοῦτο στοργῆς. Ἐπισυνάπτοντες τοίνυν τῇ παρούσῃ ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον τοῦ εὐχαριστηρίου τῶν δύο Σωμάτων ψηφίσματος, ἐν πρώτοις μὲν δεόμεθα ἐκ μέσης καρδίας ὑπὲρ αἰωνίου ἐν σκηναῖς δικαίων ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας τοῦ ἱδρυτοῦ ψυχῆς, εἶτα δὲ προφρόνως ἀγόμεθα εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ψηφισθεισῶν ἀποφάσεων, ἀνακηρύττοντες τὸν ὑμέτερον οἶκον "εὐεργέτην τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν κορασίων„ καὶ ἀπονέμοντες τῇ εὐγενεστάτῃ ὑμῶν μητρὶ κυρίᾳ Εὐλαμπίᾳ Σ. Σινιόσογλου εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης τὴν ἱερὰν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸν τῆς εὐεργεσίας, ἐπικαλούμενοι ἅμα ἐφ' ὑμᾶς πλουσίαν τὴν παρὰ τοῦ χαριτοδότου Θεοῦ ἀνταπόδοσιν, παρ' οὗ καὶ τὰ ἔτη ὑμῶν εἴησαν ὅτι πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ σωτηριωδέστατα.

ἀφ' ὅτ' ἰουνίου γ',

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ
ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχέτης.

Ἀριθ. πρωτοκ. 3059.

Ἀπόσπασμα τοῦ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 5ης μαΐου πρακτικοῦ τῶν δύο Σωμάτων.

Ἡ συνέλευσις τῶν Δύο Σωμάτων, λαβοῦσα γνῶσιν ἐξ ἀνακοινώσεως τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ μακαρίτου Συμεωνάκη Σινιόσογλου

συνεπλήρωσε τὸ φιλάνθρωπον αὐτῆς ἔργον τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἐν τῇ Πρώτῃ Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων, οὗτινος τῇ 28ῃ τρέχοντος μηνὸς γενήσονται τὰ ἐγκαίνια, προσέτι δὲ ὅτι καὶ νεωτέραν αὐτῆς δωρεὰν, ἐκ 2500 λιρῶν, ἀνήγγειλεν, ἧς ὁ καρπὸς ἐν καιρῷ θέλει διατίθεσθαι ὑπὲρ τῶν ἀποφοιτωσῶν ἐκ τοῦ ἱδρύματος τούτου ἀπόρων καὶ ὀρφανῶν κορασίδων, ἐνέκρινε τῇ προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ὅπως πρωτίστως μὲν ἐκδοθῇ τὸ ἀπαιτούμενον σχετικὸν πρὸς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ὀρφανοτροφείου πατριαρχικὸν σιγιλλιῶδες γράμμα· χάριν δὲ τῆς ὀφειλομένης τιμῆς τῇ οἰκογενείᾳ Σινιόσογλου ἐπὶ τῇ γενναιόφρονι αὐτῆς δωρεᾷ, ἥτις ἐν συνόλῳ ἀνέρχεται εἰς 14—15 χιλιάδας λιρῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἀναγκαίας ἐπιπλώσεως καὶ τῶν ἄλλων χρησίμων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ ἱδρύματος, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνακηρυχθῇ αὕτη εὐεργέτρια τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν κορασίδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ χορηγηθῇ τῇ εὐγενεστ. χήρᾳ Σ. Σινιόσογλου ἱερὰ εἰκὼν μετὰ τοῦ «Σταυροῦ τῆς εὐεργεσίας»

Πατριαρχεῖα τῇ 6 μαΐου 1906.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου
† Κυζίκου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

Ὁ γραμματεὺς
Π. Δ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

*

Ἡ τῆς Πρώτης μονὴ, ἡ μόνη ἐκ τῶν αὐτόθι κειμένων ἄλλοτε περισωζομένη, ἡ κτίτορα σχοῦσα, καθὼς ἐν καιρῷ ἐγράψαμεν, τὸν αὐτοκράτορα Ρωμανὸν Δ΄ τὸν Διογένη, τὸν ἐκ Ναζιανζοῦ πιθανῶς τῆς Καππαδοκίας, ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ 1070 τοὐλάχιστον, ὅτε δῆλον οὖν ἀπεβίωσεν ὁ ἀτυχὴς αὐτῆς ἱδρυτὴς, ὁ «μνήμην καταλιπὼν πειρασμῶν καὶ δυστυχημάτων ὑπερβαινόντων ἀκρόασιν», κατὰ τοὺς χρονογράφους, «ἐπὶ δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τηλικούτοις κακοῖς οὐδὲν βλάσφημον ἢ ἀπόφημον»φθεγξάμενος. Οἰκητήριον κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας αὐτοῦ ἐγένετο καὶ τάφος τοῦ κτίτορος, ζήσασα πολλοὺς αἰῶνας καὶ τὴν νησίδα Πρώτην ὅλην ἔχουσα κτῆμα αὐτῆς καὶ ἀπολέσασα πρὸ ἑνὸς αἰῶνος μόλις, δι' ἔλλειψιν ἢ ἀταξίαν ἐγγράφων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀγνοοῦμεν καὶ τὰ περιστατικὰ τοῦ βίου της μονῆς. Ἀλλὰ καθὼς ἐσώθησαν καὶ διετηροῦντο αἱ δύο ἢ τρεῖς ἐν Πριγκήπῳ μοναὶ, καὶ αἱ δύο ἢ τρεῖς τῆς Χάλκης, οὕτως ἐσώθη καὶ ἡ ἐν Πρώτῃ μονὴ αὕτη, ἧς γινώσκομεν ἀνακαινισμὸν τῷ 1722, διότι ἢ πυρκαϊαὶ, ἢ σεισμοὶ ἐπέφερον κατὰ καιροὺς εἰς τὴν οἰκοδομὴν βλάβας ὁλικὰς ἢ μερικάς. Ἐπὶ πατριάρχου Ἱερεμίου Γ' ἡ Ἐκκλησία ἐμερίμνησε περὶ σωτηρίας τῆς μονῆς, καὶ τῷ 1724 παρεχώρησεν εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ κηδεμονίαν τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἐν Γαλατᾷ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, οἵτινες ἐξώφλησαν τὸ διὰ τὴν τότε γενομένην οἰκοδομὴν χρέος ἐκ τριακοντακισχιλίων περίπου φράγκων, ὅπερ ἀπὸ τῶν ἐλεημοσυνῶν τῶν χριστιανῶν ἐξοφλήσαντες ἐν μέρει, μὴ δυνάμενοι δὲ καὶ διατηρῆσαι τὸ μονύδριον, πολλὰς ἔχον ἀνάγκας, παρεχώρησαν, τετραετίαν μετὰ τὴν ἄρτι σημειωθεῖσαν ἀνοικοδόμησιν, καλογήρῳ τινὶ τῆς ἐν Ἄνδρῳ μονῆς τῆς Παναχράντου καταβαλόντι τὸ μεῖναν ἓν τρίτον τοῦ ἐπὶ τῇ ἀνοικοδομῇ χρέους.

Οἱ πατριαρχικοὶ κώδηκες καὶ ὁ χρονογράφος Κομνηνός εἰσι διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ κατόπι ἀξιόπιστοι μάρτυρες τῶν περιπετειῶν τοῦ μοναστηριδίου, καθὼς ὁ τελευταῖος οὗτος ἀποκαλεῖ τὴν μονήν. Γράμμα δὲ τοῦ πατριάρχου Παϊσίου ἀπὸ τοῦ 1747 ἀναγγέλλει ὅτι οἱ ἐκ Χίου ἔμποροι ἐν Κωνσταντινουπόλει «παροικλήσεσι καὶ ὑποσχέσεσιν ἀναπεισθέντες ἀνήγειραν καὶ ἀνῳκοδόμησαν τὴν μονὴν ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων, (1722—1726) τὸν ναὸν περικαλλῆ δομησάμενοι καὶ τείχει περιβαλόμενοι, κελλία περιοικοδομήσαντες». Οἱ καλόγηροι τῆς ἐν Ἄνδρῳ μονῆς τῆς Παναχράντου, κατέχοντες ἐπὶ εἰκοσαετίαν καὶ μὴ δυνηθέντες ἀπὸ τοῦ χρέους αὐτὴν ν' ἀπαλλάξωσιν, ἐξεχώρησαν κατὰ μάϊον τοῦ 1746 τῷ μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος Γαβριὴλ τῷ ἐκ Βρυούλλων, πληρώσαντι τὸ μένον χρέος (δεκακισχιλίων περίπου φράγκων) καὶ προσηλώσαντι τὴν μονὴν τῇ μητροπόλει Χαλκηδόνος ὡς ἐνοριακήν. Ἐν τοῖς ἐγγράφοις ἀναφέρονται πατέρες ἀσκούμενοι, ἐξ οὗ δῆλον ὅτι οὐχὶ εἷς ἐν αὐτῇ διέμενε μοναχός· ἀναφέρεται δ' ἐπίσης ὅτι εἶχε κτῆμα τὴν νησίδα σύμπασαν «μετὰ τῆς ὁλοκλήρου περιοχῆς τε καὶ ἐμπεριοχῆς καὶ παραλίου περιφερείας τῆς νήσου». Μετατεθεὶς εἰς τὴν Νικομήδειαν ὁ Γαβριὴλ τῷ 1748 κατὰ ὀκτώβριον, τήν τε μονὴν τοῦ Ρωμανοῦ καὶ τὴν νῆσον ὅλην παρεχώρησεν εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ 1747 γενόμενον Χαλκηδόνος Ἰωαννίκιον τὸν Καρατζᾶν τὸν κατόπιν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ὅστις καὶ κατεκράτει αὐτὴν ὡς ἴδιον κτῆμα, παρ' ἡμέραν ἀφανιζόμενον, καίπερ ἀνῆκον τῇ μητροπόλει Χαλκηδόνος. Τότε παρεχωρήθη εἰς λαϊκὸν, φέροντα ἀξίωμά τι τῶν παραδουναβίων ἡγεμονιῶν, ὅστις ἀδείᾳ τοῦ μητροπολίτου Χαλκηδόνος ἐξεχώρησε τῷ ἡγεμόνι Βλαχίας Ἀλεξάνδρῳ Ὑψηλάντῃ, λαβὼν τὰ δοθέν-

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΜΕΧΗΝΙΚΟΒΑ

τα ὑπ' αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς μονῆς χοήματσ. Τότε προσηρτήθη ἡ μονὴ τῆς Πρώτης εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ μονὴν τῆς Θεοτόκου Καμαριωτίσσης διότι καὶ ταύτης τὴν προστασίαν ἀνέλαβεν ὁ ἡγεμὼν Ὑψηλάντης.

Ἡ μονὴ τῆς Πρώτης ἀναφέρεται ἀνακαινισθεῖσα πάλιν ἐκ βάθρων τῷ 1785 ζήλῳ φιλοθέῳ Ἰωακεὶμ μοναχοῦ τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς τοῦ Γρηγορίου, περὶ οὗ μαρτυρίαν ἀρίστην ὡς ἀνδρὸς ἐλεήμονος καὶ φιλανθρώπου εὑρίσκομεν ἐν τῷ Σημειωματαρίῳ τοῦ μακαρίτου Στεφάνου Καραθεοδωρῆ. Κατὰ τὰ πρῶτα δ' ἔτη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἀναφέρεται ἔχουσα ποίμνιον τρεφόμενον ἀπὸ τῶν τῆς μονῆς, ἐν τῇ ἀκατοικήτῳ τότε νήσῳ, καὶ σκεύη πολλὰ χρήσιμα γεωπόνοις, καὶ διοικουμένη ὑπὸ ἐπισκόπου ἀπὸ τοῦ 1810 καὶ κατόπι, σταυροπηγιακὴ οὖσα καὶ ἀπαλλαγεῖσα τῆς οὐχὶ τοσοῦτον ὠφελίμου κηδεμονίας τῆς τε Καμαριώτίσσης καὶ τῆς οἰκογενείας τῶν Ὑψηλαντῶν. Ἀφ' ὅτου δὲ, μετὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα καὶ ποικίλοις τρόποις καὶ ἐπηρείαις χριστιανῶν οὐχὶ ὀρθοδόξων, παρεγνωρίσθησαν τὰ ἐπὶ τῆς νήσου Πρώτης κτητορικὰ δικαιώματα τῆς μονῆς, τὸ ἱερὸν τοῦτο σεμνεῖον ἦν ἀδύνατον νὰ διατηρήσῃ πλείονας τοῦ ἑνὸς μοναχοὺς, ἀπώλεσε δὲ καὶ τὰ ὑποζύγια καὶ τὸ ποίμνιον (142 αἶγας κλπ.), περιττὰ δὲ ἦσαν καὶ τὰ κηπευτικὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ τοιαῦτα

*

Συνεπῶς, ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης κ. Ἰωακεὶμ Γ' ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἐσκέψατο περὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ κλήρου χρησιμοποιήσεως τῆς μονῆς καὶ τῆς διατηρήσεως καὶ εὐεξίας αὐτῆς, προορίσας αὐτὴν εἰς γηροκομεῖον κληρικὸν τῷ 1879 κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἱερατείαν. Ἡ πραγματοποίησις τῆς ἰδέας ταύτης προσέκοπτεν ἕκτοτε κατὰ ἀγνώστων αἰτίων, ὀλίγισται δ' ἐπισκευαὶ ἐγένοντο ἐν τῇ μονῇ, χρησιμοποιουμένη, δυστυχῶς, εἰς κατοικίαν οἰκογενειῶν ἐν αὐτῇ. Σήμερον, εὐτυχῶς, προνοίᾳ τῆς Α. Θ. Π. προορίζεται εἰς Ὀρφανοτροφεῖον τῶν θηλέων καὶ οὕτως ἡ βασιλικὴ καὶ πατριαρχικὴ μονὴ αὕτη ἀναπαριστᾶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν τοὺς ἐν τοῖς βυζαντινοῖς χρόνοις παρθενῶνας, ὧν ἡ ὕπαρξις ἀπὸ τοῦ δωεκάτου αἰῶνος ἐκλείπουσα παρ' ἡμῖν μόλις ἀναφαίνεται ἐν Ἑπτανήσῳ πολλὰ ἔτη μετὰ τὴν ἅλωσιν.

Ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀναγραφήσεται τὸ παρὰ πόδας ὀκτάστιχον ἐπίγραμμα, συντεθὲν ὑπὸ τοῦ πρωτονοταρίου τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐλλογ κ. Ἰω. Δ. Τανταλίδου.

Πάλαι ἡ πάνσεπτος ἵδρυται ἥδε μονὴ, ἧς ἡ κλῆσις
Θεία Σωτῆρος Χριστοῦ Μεταμόρφωσις, κτίτορα σχοῦσα
τὸν Ρωμανὸν Διογένην, θεόφρονος ἔμπλεω ζήλου.
Ἰωακεὶμ δὲ τοῦ Τρίτου τὸ δεύτερον πατριαρχοῦντος,
θείῳ ὡσαύτως πυρούμενος ζήλῳ ἀνὴρ εὐεργέτης
τῆς ἐν Χριστῷ εὐποιΐας ἐν ταύτῃ ἀνήγειρεν οἶκον
ὡς ἐθνικὸν τῶν θηλέων τοῦ Γένους Ὀρφανοτροφεῖον.
Μνήσθητι, Σῶτερ, Συμεὼν τοῦ Σινιόσογλου Ὀρφανο-
[τρόφου
σκέπε δ' υἱοὺς, θυγατέρας καὶ σύζυγον, δρῶντας ὁμοίως.

Ἐνεκαινίσθη τῇ δ' ἰουνίου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ αϡς'.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κανονικαὶ ψῆφοι.— Τῷ σαββάτῳ, ἡ ἱερὰ Σύνοδος προβᾶσα εἰς πλήρωσιν τῆς χηρευσάσης μητροπολιτικῆς ἕδρας Πισσιδίας, ἐξελέξατο παμψηφεὶ τὸν πανιερ. μητροπολίτην Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντῖνον προκρίνασα τῶν τεθέντων συνυποψηφίων πανιερ. μητροπολιτῶν Φιλαδελφείας κ. Λεοντίου καὶ πρώην Μαρωνείας κ. Κωνσταντίου. Ὁ μητροπολίτης Πισσιδείας κ. Κωνσταντῖνος εὐχαριστήσας ἐπὶ Συνόδου, ἐποιήσατο καὶ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τὴν κεκανονισμένην εὐχαριστίαν.

Μητρόπολις Ἰωαννίνων.— Αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων τηλεγραφικῶς ὑπέβαλον τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ σεβασμ. αὐτῶν μητροπολίτου κ. Γερασίμου Τανταλίδου, ὡς ὑπέβαλον καὶ αὐτῷ τούτῳ τὰς συγχαρητικὰς αὐτῶν προσρήσεις καὶ τὰ σεβάσματα. Τὸν νέον μητροπολίτην Ἰωαννίνων κ. Γεράσιμον ἐπεσκέψατο τῇ κυριακῇ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης συγχαίρων ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ.

Πρόεδρος Γάνου καὶ Χώρας. —Εἰς τὴν χηρεύουσαν μητρόπολιν Γάνου καὶ Χώρας διωρίσθη διὰ πράξεως συνοδικῆς προεδρικῶς ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Βερροίας κ. Κωνστάντιος.

Μητρόπολις Πελαγονίας.— Ἀφίκετο τῇ

τρίτη εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, ἀδείᾳ τῆς Ἐκκλησίας· ὁ πανιερ. μητροπολίτης Πελαγονίας κ. Ἰωακείμ.

Μητρόπολις Πισιδίας.—Ὑπὸ τῶν δημογερόντων καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας Πισιδίας ὑπεβλήθησαν εὐχαριστίαι τῇ Ἐκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς ἐπὶ τῇ ἀναδείξει τοῦ τέως μητροπολίτου Γάνου καὶ Χώρας ὡς μητροπολίτου Πισιδίας, ᾧ ἐπίσης συνεχάρησαν ἐπὶ τούτῳ.

Μητρόπολις 40 Ἐκκλησιῶν.—Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐπεσκέψατο τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ τὸν πανιερ. μητροπολίτην Σαραντεκκλησιῶν κ. Ἄνθιμον συγχαίρων ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ.

Ἐθν. Ἰωακείμειον παρθεναγωγεῖον. — Πρόεδρος τῆς ἐφορίας τοῦ ἐθν. Ἰωακειμείου παρθεναγωγείου διωρίσθη ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τοῦ σαββάτου ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Μαρωνείας κ. Νικόλαος ἀντὶ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἰωαννίνων (ἀπὸ Πισιδίας) κ. Γερασίμου.

Φιλόμουσος δωρεά.—Κατ' ἐπιστολὴν τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Μιτυλήνης κ. Κυρίλλου, ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ποταμοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Μιχαὴλ Τραγάκης ἀνέλαβε τὴν ἐξ ἰδίων ἀνέγερσιν οἰκοδομήματος τῆς ἐν τῇ συνοικίᾳ Ταρσανᾶ τοῦ χωρίου τούτου δημοτικῆς σχολῆς. Ἡ δαπάνη, ἣν ἀξιεπαίνως ἐξ ἰδίων καταβάλλει ὁ κ. Τραγάκης, ἀνέρχεται εἰς 600 λίρας τουρκικάς.

Ἐκκλησ. μουσική.—Εἰς τὴν ἱερὰν Σύναξιν τοῦ Ἁγίου Ὄρους συνεστήθησαν διὰ πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς οἱ ἑλλόγιμοι μουσικοδιδάσκαλοι κκ. Στέφανος Σμολένσκυς, διευθυντὴς τοῦ ἐν Μόσχᾳ συνοδικοῦ χοροῦ, Πέτρος Λαύρωφ, καθηγητής, Ἀντωνῖνος Πρεοβραζένσκυς καὶ Ἀναστάσιος Νικόλωφ, μέλη καὶ ἀπεσταλμένοι τῆς Ρωσσικῆς αὐτοκρατορικῆς Ἑταιρίας τῶν φίλων τῶν παλαιγράπτων μνημείων, μεταβαίνοντες εἰς Ἄθω πρὸς προσκύνησιν τῶν ἱερῶν μονῶν καὶ κυρίως πρὸς σπουδὴν καὶ φωτογράφησιν τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῶν ἱερῶν μονῶν περισωζομένων ἀρχαίων μουσικῶν χειρογράφων ὅσα σχετίζονται πρὸς τὴν παρὰ ρώσσοις παλαιὰν μουσικὴν γραφήν.

Ἅγιον Ὄρος. –Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω καθιστῶσι γνωστὸν ἡμῖν, ὅτι τὴν νέαν ἐπιστασίαν (βατοπαιδινὴν) διὰ τὴν ἀπὸ 1 ἰουνίου ἐτησίαν περίοδον ἀποτελοῦσιν οἱ ὁσιολογ. πατέρες γέρων Γεράσιμος Βατοπεδινὸς, πρωτεπιστάτης, Νίκανδρος ἰατρὸς καὶ μοναχὸς Κουτλουμουσιανὸς, Φίλιππος μοναχὸς Καρακαλλινὸς καὶ προηγούμενος Ἐλευθέριος Σταυρονικητινός. Γραμματεῖς τῆς ἱερᾶς Κοινότητος ἔμειναν οἱ αὐτοὶ ὁσιολογ. γέρων Κορνήλιος Λαυριώτης, πρῶτος, καὶ Φώτιος διάκονος Παντοκρατορινὸς, δεύτερος.

Σωματεῖα.—Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις συνερχομένης προσωρινῶς Μεσαιωνολογικῆς Ἑταιρίας ἐξελέγη πρόεδρος αὐτῆς ὁ ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν σεβασμ. μητροπολίτης Μαρωνείας κ. Νικόλαος. Τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἰσὶν οἱ κκ. Β. Α. Μυστακίδης, Μ. Ι. Γεδεών, Ἐλ. Γρ. Ταπεινὸς, Ἡλ. Ἀλεξανδρίδης, Β. Κ. Παλαμήδης (ταμίας) καὶ οἱ γραμματεῖς κκ. Νεοπτ. Καρατζᾶς, Σπ. Οἰκονόμου καὶ Ἡλ. Ραπτόπουλος.

Φιλογενεῖς πράξεις. — Ὁ ἀπό τινων ἡμερῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρεπιδημῶν ἐντιμολ. ἔκδικος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Παναγιώτης Ἀκρίτας, εἰς ὃν ἡ φιλόμουσος ὁμογενὴς κοινότης τῆς Τραπεζοῦντος ὀφείλει τὴν ἀνέγερσιν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς φιλανθρώπου λειτουργίας τοῦ νοσοκομείου αὐτῆς, προσήνεγκεν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου 50 λίρας, ἰσαρίθμους δὲ ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων καὶ 25 ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων.

Μητρόπολις Μογλενῶν.—Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τούτου, καθὰ βλέπομεν ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» Θεσσαλονίκης, διαμένει, χάριν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων, ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μογλενῶν κ. Ἄνθιμος.

Μητρόπολις Δεβρῶν.—Ἐπίσης ἐν Θεσσαλονίκῃ, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, διαμένει διὰ λόγους τοὺς αὐτοὺς, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Δεβρῶν καὶ Βελισσοῦ κ. Πολύκαρπος.

Μητρόπολις Καρπάθου. — Μετὰ διαμονὴν ὀλιγοήμερον ἐν Σμύρνῃ, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ τὸ παρελθὸν σάββατον ὁ πανιερ. μητροπολίτης Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Ἀγαθάγγελος.

Μητρόπολις Ἰλιουπόλεως.— Διῆλθε διὰ Σμύρνης τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, μεταβαίνων εἰς Ἁλικαρνασσὸν πρὸς πνευματικὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐν τ

τμήματι τούτῳ ὀρθοδόξων, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων κ. Ταράσιος.

Ὀνοματικαὶ ἑορταί.—Τῇ δευτέρᾳ, μνήμῃ Δωροθέου ἱερομάρτυρος,, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τοῖς τὴν ὀνοματικὴν αὐτῶν ἑορτὴν ἄγουσι πανιερ. μητροπολίταις τῷ τε Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης καὶ τῷ Σωζοαγαθοπόλεως.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ τετάρτῃ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Γρυπάρης.

ΣΥΜΠΝΟΙΑΣ ΕΡΓΑ.— Μανθάνομεν μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ὅτι συνεννόησις καὶ προθυμία πρὸς συμβιβασμὸν ἐπήνεγκε τὴν εἰρήνην ἐν τῇ συνοικίᾳ Ξυλοπόρτης, ἤρθη δὲ ἡ, δυστυχῶς, ἀπό τινος ἐπικρατοῦσα διαφορὰ μεταξὺ μέρους τινὸς κατοίκων καὶ τῆς ἀπὸ τεσσαράκοντα σχεδὸν ἐτῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ μετὰ ζήλου ἐργαζομένης Ἀδελφότητος «Ἐννέα Μουσῶν». Ἑταῖροι τοῦ σωματείου τούτου καὶ κάτοικοι, καυχώμενοι ἐπὶ στοργῇ ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἐπ' εὐλαβείᾳ πρὸς ἱερὰ καθιδρύματα, καὶ τῆς εὐεστοῦς καὶ εὐπραγίας ἀμφοτέρων μεριμνῶντες, εἰς τὸ τοιοῦτο συμπέρασμα ἔδει νὰ καταντήσωσι, παράδειγμα παρέχοντες ἑαυτοὺς εὖ ἠγμένων πολιτῶν καὶ χριστιανῶν εὐλαβῶν. Ἤδη μάλιστα καὶ λαμπρὸν ἐπῆλθε καὶ τοῖς κοινοῖς πράγμασι χρησιμώτατον τὸ τῆς διαλλαγῆς ἀποτέλεσμα, ληφθείσης ἀποφάσεως περὶ τῆς προσθήκης ἑνὸς ἔτι πατώματος ἐν τῇ οἰκοδομῇ τῆς σχολῆς πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ παρθεναγωγείου. Πρόχειρος συνδρομῶν κατάλογος ἀπήνεγκεν ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως τῶν ἀποφασισθέντων περὶ τὰς 80 λίρας. Εὐχῆς ἔργον εἴπερ ἐν παντὶ συστήματι ἀνθρώπων κατεβάλλετο προθυμία καὶ τάσις ἵνα μὴ τῶν ἀντεγκλήσεων καὶ τῆς διαστάσεως ὁ σάραξ εἰσδύσῃ· ἐὰν δέ ποτέ τι τοιοῦτον γένηται, ἄριστον ἔργον ἡ συνεννόησις, ἡ συνδιαλλαγὴ καὶ συμφιλίωσις, ριπτομένης εἰς λήθην πάσης ἀναμνήσεως παρελθόντος ἀξίου κατακρίσεως, ἀναξίου χριστικνῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοπατρίδων πονούντων τὰ κοινὰ πράγματα.

ΔΥΟ ΛΑΜΠΡΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ἐγνώσθησαν ἡμῖν διὰ τῶν ἐν Κύπρῳ ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, καὶ ταύτας ἐνταῦθα στηλογραφοῦμεν πρὸς ἔπαινον τῶν διαπραττόντων. Ἡ πρώτη ἀφορᾷ εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καταδικασθέντας ὀρθοδόξους ἕλληνας, τοὺς προσβαλόντας τὰ ὀλίγα ἀργυρώνητα τῆς εὐαγγελικῆς προπαγάνδας ὄργανα, τὰ ἐν Βκρωσίοις ἀποθρασυνθέντα τοσοῦτον ὥστε νὰ θελήσωσι νὰ κατατάξωσιν εἰς τὴν εὐαριθμωτάτην αὐτῶν ὁμάδα καὶ σεβαστὸν ἱερέα τῆς ὀρθοδόξου κοινότητος, περὶ ὧν ἔν τινι τῶν προγενεστέρων φύλλων ἐγράψαμεν. Ἡ καταδίκη πτωχῶν οἰκογενειαρχῶν, προασπιζόντων τὸ δόγμα τὸ πάτριον, ἐπηρεαζόμενον αὐθαδῶς, ὅσον καὶ ἂν ᾖ ἐλαφρὰ—εἰς 105 λίρας ἀγγλικὰς — ἐξήγειρε τὴν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Κύπρου συμπάθειαν, καὶ προεκλήθησαν ἔρανοι μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων ὅπως ἀπὸ κοινοῦ καταβληθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο. Οὕτως οἱ κύπριοι πάντες, οἱ τῆς διδασκαλίας τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων στερρῶς ἀντεχόμενοι, θέλουσι δείξει ὅτι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας αἰσθήματος καὶ φρονήματος πληροῦνται, κοινὴν θεωροῦντες τὴν καταδίκην τῶν ὑπὲρ τοῦ πατρίου δόγματος ἐκδηλωθέντων. Ἐὰν δὲ γνώρισμα κοινωνίας εὐνομουμένης ᾖ, κατά τινα τῶν ἑπτὰ πάλαι σοφῶν, τὸ θεωρεῖσθαι κοινὸν πρὸς τὴν κοινωνίαν ἀδίκημα τὸ πρὸς ἓν τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπιγενόμενον, ὁ λαὸς τῆς Κύπρου σύμπας θέλει δείξει βεβαίως ὅτι κέκτηται τὸ γνώρισμα τοῦτο, κοινὸν λογιζόμενος πάθος τὸ πρὸς ἕνα κύπριον γινόμενον καὶ συνεργαζόμενος ἀπὸ κοινοῦ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐργαζομένων οὕτως ἢ ἄλλως ὑπὲρ τοῦ πατρίου δόγματος, θρασέως ἐπηρεαζομένου.

Ἡ δευτέρα πρᾶξις ἀποβλέπει εἰς ἔργον ἀγωγῆς ὡς ἡ Ἐκκλησία ἐννοεῖ, καθὼς ὁ ὀρθὸς ὑπαγορεύει λόγος. Ἀγγέλλεται ἡ σύστασις Ἀναγνωστηρίου ἐν Βαρωσίοις, σκοποῦντος τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων καὶ τὴν παρακώλυσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρτοπαιξίας. Εὐχόμεθα νὰ πολλαπλασιασθῶσι τοιαῦτα σωματεῖα, κοινῆς ὠφελείας στοχαζόμενα, τιθέμενα δὲ ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὸ κῦρος τῆς ἀρχῆς, εὐλογούμενα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ρωννύμενα ὑπὸ τῆς πρὸς αὐτὰ στοργῆς καὶ συμπαθείας τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας, νὰ συντελέσωσιν εἰς ἀναχαίτησιν κακοῦ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἑσπερίου μοίρας εἰσαχθέντος. Ἡ μόρφωσις τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν λαοῦ, τοῦ δι' ἔλλειψιν ἴσως ἀνατροφῆς ἢ στέρησιν ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ κηρύκων τοῦ θείου λόγου, ἢ διὰ τὴν μετὰ ξένων καὶ ἐπηλύδων ἀναστροφὴν ὀλισθαίνοντος παρ' ἡμέραν ἐκ τῆς εὐθείας, τῆς ἁγίας ὁδοῦ, ἣν ἔβαινον οἱ πατέρες ἡμῶν, ἡ μόρφωσις αὕτη δέον νὰ κατασταθῇ κοινὸν μέλημα πάντων· ἡ δὲ καταστατάλησις ἐν τυχηροῖς παιγνιδίοις τῆς μετὰ μόχθων καὶ πολλῶν ἱδρώτων ἀποσυναγομένης περιουσίας, τῆς πρὸς ἀνατροφὴν καὶ παίδευσιν τῶν τέκνων ὡρισμένης, ζημία κοινὴ οὖσα, στερροῦσα συνήθως τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς παιδεύσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ, καλὸν καὶ πρέπον νὰ παύσῃ. Ὁ ἱερὸς ἄμβων, οὗ τὸ ἔργον μόλις ὑποβαστάζουσι σήμερον

ἐν τοῖς πολυαρίθμοις ὀρθοδόξοις κοινότησι Κύπρου τέσσαρες ἢ πέντε κήρυκες, ὡς πρό τινος ἀνέγνωμεν ἐν ἐφημερίσι κυπριακαῖς, οἱ διδάσκαλοι, ὁ ἱερὸς ἐν γένει κλῆρος, ἡ δημοσιογραφία καὶ οἱ σύλλογοι καὶ αἱ κοινωφελεῖς ἀδελφότητες, οἱ πατέρες, αἱ μητέρες, οἱ προστάται τῶν παιδευομένων νέων, πάντες καὶ πᾶσαι καθῆκον ἔχουσι νὰ συνεργασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ πρὸς ἄρσιν ἐπιμέμπτου συνηθείας, εἰς ἣν αἱ παρ' ἡμῖν ἐργατικαὶ τάξεις ἐξολισθαίνουσιν, οὐχὶ πάρεργον, ἀλλ' ἔργον ποιούμεναι τὴν ἐπιζήμιον ταύτην ἐνασχόλησιν, ἣν αἱ πρὸ ἡμῶν γενεαὶ ἐθεώρουν ὡς τινα διάχυσιν. Ἀνάγκη καὶ διὰ τῆς ἀπὸ συλλογικῶν βημάτων διδασκαλίας ὡς ἄριστα νὰ διδαχθῶσιν ὅτι τῆς διὰ κόπου καὶ μεθ' ἱδρῶτας ἀθροιζομένης ὀλίγης ἢ πολλῆς χρηματικῆς ποσότητος εἰσὶν οἱ θεματοφύλακες, τηροῦντες αὐτὴν ὑπὲρ τῶν τέκνων καὶ οἰκείων καὶ συγγενῶν. Εἰ δέ ποτε, τοῦ Θεοῦ εὐλογοῦντος τὰς ἐπιχειρήσεις ἡμῶν, ἀθροισθῇ πολλὴ ποσότης, τότε μετὰ τοὺς οἰκείους τὰ κοινὰ καθιδρύματα, τὰ παιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικά, καὶ αἱ κοινοτικαὶ ἀνάγκαι ἀφ' ἡμῶν ἀπεκδέχονται προστασίαν, ὑποστήριξιν καὶ συνδρομήν. Οὔτε φιλάνθρωπον, οὔτε φιλόστοργον τὸ σπαταλᾶν τὸ χρῆμα, τὸ προϊὸν ἐργασίας ἐμπόνου, εἰς τὸν ἀέρα, ἀφοῦ ἐν τοιαύταις κακαῖς καὶ ἐπιμέμπτοις ἀσχολήσεσι δαπανῶσι καὶ τὴν ὑγιείαν αὐτῶν καὶ σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἠρεμίαν οἱ πρὸς τοιαῦτα πάθη ρέποντες. Καλὸν τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ὅσιος ὁ σκοπὸς τοῦ ἐν Βαρωσίοις Ἀναγνωστηρίου, καὶ τοῦ σκοποῦ τούτου σύντομον εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν τὴν πραγματοποίησιν, ὅπως εἶτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα σωματεῖα συντελέσωσι παρ' ἡμῖν εἰς ἐκρίζωσιν κακίστης συνηθείας, ὑπὸ παντὸς εὖ φρονοῦντος καταδικαζομένης.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΑΛΓΕΡΟΣ ΙΗΣΟΥΙΤΗΣ*
ἐλεγχόμενος ἐν τοῖς περὶ τοῦ ἔτει ᾳχοε' ἱεράρχου τῶν Χίων.

Ἡ δὲ διαδοχὴ τῶν ἱεραρχῶν τῆς χίων ἐκκλησίας ἔχει ἀπὸ τοῦ ἔτους ᾳχνθ' οὕτω· τὸν ἔτει ᾳχνθ' παραιτηθέντα Γεράσιμον διεδέξατο Θεοφάνης ὁ ἀπὸ Ἀρκαδίας τῆς ἐν Κρήτῃ[7], ὃς ἔτει ᾳχξβ' ἀπεστέρητο τὴν ἀρχιεπισκοπὴν χίων[8] δοθεῖσαν κατ' ἐπίδοσιν Ἰγνατίῳ τῷ πρώην Ἀχριδῶν[9] ὅμως δ' ὁ Θεοφάνης βίᾳ τῷ .... ἐκράτει τῆς χίων ἐκκλησίας ἀντικανονικῶς, ὅτε ἔτει ᾳχξδ' μηνὶ ἀπριλίῳ παρητήσατο ταύτης ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου Ἰγνατίου[10]· ὅμως δὲ πῶς ὁ εἰρημένος Θεοφάνης μετέβη μετ' ἄλλων ἱεραρχῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας εἰς Ρωσσίαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου καὶ παρεκάθισεν εἰς τὴν κατὰ τοῦ νεωτερίσαντος πατριάρχου Ρωσσίας Νίκωνος γενομένην σύνοδον ἔτει ᾳχξ' μηνὶ ἰανουαρίῳ, ἀφοῦ οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔτους ᾳχξβ' ἀπεστέρητο τὴν χίων ἐκκλησίαν δοθεῖσαν προεδρικῶς Ἰγνατίῳ τῷ πρώην Ἀχριδῶν, καὶ κρατήσας ταύτης βίᾳ ἀντικανονικῶς περὶ τὰ δύο ἔτη, ἔτει ᾳχξδ' μηνὶ ἀπριλίῳ παρητήσατο ταύτης ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου Ἰγνατίου[11]; Ὁ Ἰγνάτιος οὗτος ἐπικαλούμενος Νεοχώρης ἦν ὁ ἔτει ᾳχξδ' περιστείλας τὴν ἐν Χίῳ αὐθάδη φραγκικὴν ἐκκλησίαν[12].

Ἐν γράμματι ἐπὶ πατριάρχου Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης τοῦ ἔτους ᾳχξβ', περὶ τῆς ἐν Χίῳ Νέας μονῆς φέρονται συνυπογεγραμμένοι «ὁ πρώην ἀρχιεπίσκοπος Ἀχριδῶν καὶ πρόεδρος Χίου» καὶ «ὁ Χίου Νεόφυτος»· ὅμως δὲ ἂν ἐξήγησιν δίδωσιν ὁ ἐκδοὺς τὸ γράμμα Ἰωακείμ Φορόπουλος περὶ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γράμματι δύο εἰρημένων ἱεραρχῶν εἶναι ἡμαρτημένη, οὐ μόνον διότι ἔτει ᾳχξβ, ἐδόθη προεδρικῶς, ὡς ἔφθην εἰπών, ἡ χίων ἐκκλησία τῷ πρώην Ἀχριδῶν Ἰγνατίῳ καὶ ἐκράτει ταύτης βίᾳ ὁ ἀπὸ Ἀρκαδίας τῆς ἐν Κρήτῃ Θεοφάνης, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ γράμμα δὲν κεῖται ἐν τῇ σειρᾷ τῶν

---

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 282—284.

7. Περίληψις πατριαρχικῶν ἐγγράφων (Δοσιθέου τοῦ Ἱεροσολύμων Νομικῆς συναγωγῆς), ἐν Κωνσταντίνου Ν. Σάθα Μεσαιωνικῇ βιβλιοθήκῃ, (ἐν Βενετίᾳ, 1872, εἰς 8ον), τόμ. γῳ, σ. 596.

8. Περίλ. πατρ. ἐγγρ. ἐν Μεσ. βιβλ. τόμ. γῳ, σ. 596.

9. Περίλ. πατρ. ἐγγρ. ἐν Μεσ. βιβλ. τόμῳ γῳ, σ. 596 καὶ Καλλινίκου Δελικάνη πατριαρχικῶν ἐγγράφων τόμος τρίτος ἤτοι τὰ ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ πατριαρχικοῦ ἀρχειοφυλακείου σῳζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς σχέσεις τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου πρὸς τὰς ἐκκλησίας Ρωσσίας, Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, Σερβίας, Ἀχριδῶν καὶ Πεκίου, (ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1905, εἰς 8ον), σ. 782-3.

10. Περίλ. πατρ. ἐγγρ. ἐν Μεσ. βιβλ. τόμῳ γῳ, σ. 596 καὶ Καλλινίκου Δελικάνη Πατριαρχικῶν ἐγγράφων τόμος γος 783—4.

11. Καλλινίκου Δελικάνη Πατριαρχικῶν ἐγγράφων τόμος γος, σ. 127-182· καὶ Μανουὴλ Γεδεὼν Ἀνέκδοτα σημειώματα περὶ τῶν πατριαρχῶν Ἀνθίμου Β', Διονυσίου Γ' καὶ Ἱερεμίου Γ', ἐν «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» (ἐν Κωνσταντινουπόλει 1881—1882, εἰς φύλ.) ἔτει βῳ, σ. 604.

12. Paul Ricaut The present state of the Greek and Armenian churches, (London, 1679, in-8o), pp. 340-9. J. Aymon Monumens authentiques de la religion des Grecs, et de la faussetè de plusieurs confessions de la foi des chrétien orientaux. (La Haye, 1708, in-4o), pp. 468-70. Ἀλεξάνδρου Βλαστοῦ Χιακὰ ἤτοι ἱστορία τῆς νήσου Χίου, (ἐν Ἑρμουπόλει, 1840, εἰς 8ον), τόμος β', σ. 104-7

πατριαρχικῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἀντεγράφη ἐν ἑνὶ τῶν μετὰ ταῦτα κωδίκων[13]· τούτων ἕνεκα ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Νεοφύτου εἶναι ἡμαρτημένη ἀνάγνωσις ἑτέρας ἐπαρχίας ἱεράρχου Νεοφύτου καλουμένου.

(ἕπεται συνέχεια)

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ

13. Ἰωακεὶμ Φοροπούλου ἔγγραφα τοῦ πατριαρχικοῦ ἀρχειοφυλακείου, ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1899, εἰς φύλ., ἔτει ιθ', σ. 61-3.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΖΟΛΩΤΑΣ

Ὀδυνηρὸν ἄγγελμα ἐκομίσθη ἐκ Χίου, ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ ἀπὸ δέκα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν γυμνασιάρχου Χίου **Γεωργίου Ζολώτα.** Χῖος τὴν πατρίδα, διακούσας ἐν τῇ φιλολογικῇ σχολῇ τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων, ἐδίδαξεν ἐπὶ δέκα ὀκτὼ ἔτη τὴν νεκρὰν γενεὰν τῆς πατρίδος αὐτοῦ μετὰ ζήλου, δικαίνοντος τοὺς ἀειμνήστους διδασκάλους τῆς παρελθούσης ἡμῶν γενεᾶς. Εἰργάσθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ἀπὸ ἐτῶν ἠσχολεῖτο συλλέγων ὕλην πρὸς συγγραφὴν ἱστορίας τῆς Χίου, εἰς ἣν ἀπεθησαύριζε πολυτίμους εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν τοῖς κάτω χρόνοις ἰδίᾳ ἐθνικῆς ἡμῶν καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν γένει, ἥτις ἤθελε καταλάβει τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἱστορίας ταύτης. Ὁ θάνατος τοῦ Γεωργίου Ζολώτα, ἐν ἡλικίᾳ ἑξήντα πέντε ἐτῶν ἐπελθών, ἐστὶ ζημία μεγάλη διὰ τὴν Χίον καὶ μείζων διὰ τὴν ἐθνικὴν ἐκπαίδευσιν, ἧς ἦν ἔνθους ἐργάτης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν Ἐπιτροπὴ εἰδοποιεῖ ὅτι τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἀπὸ τῆς 9ης τῆς πρωΐας εὐρωπαϊστὶ γενήσεται ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις τῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Βάρνης Πολυκάρπου, ἅμα δὲ εἰδοποιεῖ πρὸς τοὺς πιστωτὰς καὶ κληρονόμους τοῦ μακαρίτου, ὅπως ὑποβάλωσιν ἀρμοδίως τὰς ἀπαιτήσεις των, οἱ μὲν πρῶτοι ἐντὸς τριῶν μηνῶν, οἱ δὲ δεύτεροι ἐντὸς ἓξ ἀπὸ τῆς παρούσης κοινοποιήσεως.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 8 Ἰουνίου 1906.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς

† **Ὁ Σισανίου ΣΕΡΑΦΕΙΜ**

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Γεώργιος Σταθόπουλος, λιθογράφος ὀρθόδοξος χριστιανὸς, ὑπήκοος Ἕλλην, πρώην κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Πέμπτην καὶ ὥραν 2αν μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς (ἀριθ. 31) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ συζύγου Θεοδώρας Γεωργίου Σταθοπούλου, τὸ γένος Φιλιπούτζη, δυτικῆς τὸ δόγμα ὑπηκόου Ἑλληνίδος, τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 5 Μαΐου 1906.

Ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος **Καλλίνικος.**

ὁ Ἀος γραμματεὺς 3

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ἡ Αἰκατερίνα Γρηγόρεβνα, Μιτιούτνα, χριστιανὴ ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ρωσσὶς, ἄνευ ἔργου, τέως μὲν κάτοικος Ὀδησσοῦ, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, καλεῖται, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ ἑαυτῆς συζύγου Λουδοβίκου Ἰβάνοβιτς Χμελένσκη, εἰσοδηματίου, κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑπηκόου ρώσσου, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» καὶ διὰ τοῦ ἐν Ὀδησσῷ «Βεδομόστη Ὀδέσκαβο Γραδονατσάλνικα».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 28 Ἀπριλίου 1906.

Ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος **Καλλίνικος** 3

Ὁ Α' Γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας».

Καίτοι, καθ' ἃ ἐν τῇ προμετωπίδι τοῦ φύλλου δηλοῦται, αἱ συνδρομαὶ προκαταβάλλονται, ἐν τούτοις ἔνιοι τῶν συνδρομητῶν ἀναβάλλουσι τὴν ἀπότισιν αὐτῶν καὶ δὴ ἀφοῦ λήγῃ ἤδη τὸ Α'. ἑξάμηνον τοῦ διανυομένου ἔτους· ὅθεν παρακαλοῦνται ὅπως ἐπισκεύσωσι τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Г.Ш-726834